...i: „U" Craiova ...se la titlu!

...rii noștri. De altfel, referindu-mă la munca la antrenamente aș vrea să arăt că acestea, deși au un conținut ridicat de dificultate (antrenamente de intensitate în circuit, combinate cu antrenamente tari la teren) îmbracă forme realmente atractive, care ne mobilizează extraordinar.

— O întrebare la care răspunsul e ușor de anticipat. Ai emoții pentru debutul tău la echipa craioveană ?

— **Cred că am să vă dezamăgesc. În general n-am. Doar faptul că bunicul meu din Urzicuța, om de peste 70 de ani, va veni să mă vadă la primul meci de la Craiova jucînd „pentru olteni", îmi dă anumite emoții. Altfel, abia aștept să intru din nou în focul jocurilor.**

— Și acum, o întrebare „de final": ce șanse vezi noii tale echipe în retur ?

— **Universitatea Craiova are, după părerea mea, pentru prima oară, șansa ei reală la titlu. 4—5 puncte obținute în deplasare pot însemna... participarea echipei noastre în viitoarea ediție a „C.C.E.". Cît despre final, vă propun altul. V-aș ruga să scrieți, pentru foștii mei colegi de la Petroșeni, că mi-am lăsat jumătate din inimă în Valea Jiului. Lor le datorez totul ; acolo am devenit fotbalist cunoscut, acolo mi-am făcut o meserie. I-am părăsit totuși pentru că sînt oltean și măcar ultimii mei ani de fotbal vreau să-i consacru oltenilor mei.**

M. P.

...ncu — Tufan ...ște ofensiva

— Contați pe vreun nume nou în lotul echipei ?

— Nesansa l-a ținut pe tușă o perioadă îndelungată de timp pe Manciu. Este greu de presupus ca el să poată apăra chiar de la începutul returului. Ținînd seama și de faptul că va trebui să avem și o echipă de tineret-rezervă, i-am alăturat lui Uțu un tînăr portar, Emil Ștefănescu, care a activat pînă în prezent la echipa Flacăra roșie București. Acesta este singurul jucător din afară la care am apelat, în rest lotul nostru va fi completat numai cu juniori din propria pepinieră care vor avea posibilitatea să fie rulați în vederea consacrării lor.

— Ce jocuri de verificare ați mai perfectat ?

— Vom juca la 18 februarie cu Rapid la București, revanșa avînd loc o săptămînă mai tîrziu la Constanța. Concomitent însă vom juca în familie, ponderea căzînd pe omogenizare, definitivînd în același timp și „11"-le care va întîlni în prima etapă pe stegarii brașoveni. Dacă unii dintre jucători nu vor dovedi fluctuații de formă sau nu se vor accidenta, preconizăm următoarea formație : Uțu — Georgescu, Pleșa (Tîlvescu), Mareș, Dumbravă — Koszka, Manolache — Sasu, Tufan, Iancu, Kallo.

Gheorghe NERTEA

• Săptămîna aceasta pe agenda Rapidului figurează următoarele jocuri amicale : cu Dinamo Bacău **și cu** Farul Constanța. **Apoi, probabil un turneu în R.F. a Germaniei și în Olanda.**

• După un popas de 10 zile la Predeal, într-o tabără, unde s-au „refugiat" după sesiunea de examene, și după jocul de la București, jucătorii Universității Cluj vor întîlni pe Metrom Brașov, pe Minerul Baia Mare, echipa poloneză Zawisza Bydgoszcz și Szeged din Ungaria.

• Nește, Crețu și Anca n-au jucat duminică fiind accidentați.

• Un fapt statistic interesant și semnificativ : A.S.A. Tg. Mureș a avut, de cînd joacă în Divizia A, șapte antrenori secunzi !

• După ce a reapărut în fața publicului susținător din Tîrgu Mureș într-un meci internațional, cu Dukla Banska Bistrika (1—0),

CONFIDENȚE...

echipa A.S.A. își propune pentru perioada următoare o suită de 7 meciuri înaintea debutului în cadrul Cupei României : **tur-retur echipele** Jiul Petroșeni **și** Metrom Brașov, **deplasări la** Buzău, Cîmpina **și** Tîrgu Jiu **unde va întîlni echipele** Șoimii, Poiana **și** Victoria. **Desigur că aceste pregătiri vizează, deopotrivă, buna comportare a echipei în returul campionatului și trecerea cu succes a primului meci oficial din acest an, la 3 martie, în** Cupa României, **la București, cu T.U.G.**

• Pavlovici **a devenit de curînd tatăl celui de al doilea copil al său :** Carla, **o fetiță de 3,600 kg.**

• Ultima ilustrată sosită pe adresa clubului Farul expediată din Brazilia purta semnătura lui Sasu **și** Kallo. **Reproducem din text : „Ne e dor de țară. În curînd vom fi acasă. Nu uitați să ne rețineți posturile". Citind-o,** Unguroiu **și** Ologu, **au replicat : „Deocamdată, posturile pe extreme sînt ocupate de noi. Rămîne de văzut dacă ei vor reuși să intre în spațiul... echipei".**

• Divizionara B, Portul Constanța, a rămas fără stadion, în urma lucrărilor de lărgire a radei portului. Și pentru că pe stadion nu se pot pregăti, jucătorii de la Portul se antrenează pe unde apucă ; cînd pe plajă, cînd pe cîte un loc viran. În asemenea condiții este greu de presupus că echipa se va prezenta corespunzător în returul campionatului. Odată cu desființarea stadionului Portul, orașul Constanța a rămas cu un singur stadion, acela al Farului, ceea ce — trebuie să recunoaștem — este total insuficient.

Prietenii în alb ai lui Ioachim Popescu

MOTTO

Pufnește
Zbîrnîie
Se-ntoarce
Și lasă-n urma lui, pe drum,
Miros albastru de benzină
Și nori de pulbere
Și fum

G. Topîrceanu

Am ales ca motto rîndurilor care urmează, aceste versuri din **„Romanța automobilului"** a poetului Nămăieștilor, Șuicilor și Iașului, pentru că subiectul reportajului are directă legătură cu ceea ce **Topîrceanu** parafraza, cu ani în urmă : chiar în ziua cînd F.C. Argeș prevăzuse începerea antrenamentelor, la puțini kilometri de Pitești, un „Fiat 850" cu **Ioachim Popescu** la volan, înregistra un accident cu urmări nu dintre cele mai ușoare pentru fundașul secundei clasamentului. Pericolul este adus de rapida înmulțire a trăsurilor mecanice pe patru roți, (cărora Topîrceanu le și prevedea, de altfel, un viitor frămîntat) dar și de lipsa de precauție a proprietarilor sutelor de cai putere puși sub zăbala acceleratorului și frînei, care fac tot mai riscante călătoriile cu automobilul. Și sportivii — tentați de renumele lor în ale îndrăznelii — sînt primii care trebuie (sau ar trebui) să ia aminte !

...În acea zi de ianuarie, pentru **Ioachim Popescu** începea o luptă cu mult mai grea decît toate pe care le abordase pînă atunci : la I.S.E., cu dificilele materii de examene sau pe gazon cu o extremă mai năbădăioasă ca alta. Se declanșa de atunci, din acel moment al ciocnirii cu autocamionul răsărit în calea automobilului său, disputa cu gravele leziuni suferite. În această luptă, cu adevărat pe viață și pe moarte, **Ioachim Popescu** a avut aliați de preț : întregul grup de medici care l-au îngrijit și asistat cu pasiune. Începînd cu cunoscutul neurochirurg prof. dr. Arsenie și continuînd cu medicii Popa, Constantinovici, Grigorovici, Vlad, al căror pacient este.

Momentele de îndoială și îngrijorare n-au lipsit. Posibilitatea ivirii unor complicații, gradul ridicat de dificultate al intervenției chirurgicale, ofensiva de răbdare și calm pentru urmarea strictă a tratamentului — iată etape dintr-un „campionat" nou și greu pentru **Ioachim Popescu.** Dar, totul a trecut cu bine, Acum, în rezerva din pavilionul neurochirurgical de la Spitalul nr. 9, liniștea și speranțele au intrat pe ușa larg deschisă și pe unde apar — mereu — prieteni, coechipieri, admiratori ai plinului de viață fundaș piteștean. Din ziua accidentului, făcînd cu rîndul, toți coechipierii de la F.C. Argeș l-au vizitat. Cel mai aproape, mai plin de grijă și de sfaturi bune, un „veritabil rezervor de moral și încredere" (cum îl numește chiar Ioachim) **— Tîrcovnicu.** I-a făcut mare plăcere atenția și grija foștilor colegi de echipă de la Progresul, în frunte cu **Mîndru** și **Mateianu,** sensibili la necazul lui Ică, așa cum trebuie să se arate un prieten adevărat. Lista, lungă, a vizitatorilor cuprinde numele cele mai diverse : familia lui **Lucescu** — rugată de dinamovist, în mod expres, printr-o scrisoare din America de Sud — să se intereseze de Ioachim ; antrenori bucureșteni, bine înțeles membrii familiei lui și — gata cu fapta, pentru orice ajutor — conducerea clubului F.C. Argeș, care și-a făcut pe deplin datoria.

Drumul pînă la **Ioachim Popescu** este deosebit de ușor, deși ai de străbătut un adevărat labirint de poteci, secții și pavilioane. De la directorul spitalului, un veritabil iubitor de sport, la curent cu rezultatele și faptele sportive, **dr. Angheluță,** și pînă la sora de serviciu, toți știu cu precizie unde este oaspetele lor. Cum deschizi ușa rezervei, Ioachim sare de pe pat cu iuțeala cu care părăsea bancheta de masaj pentru a se echipa pentru meci. Pe culoarul din fața camerei, nr. 2, zeci de bolnavi asistă, dimineața, la completul său program de gimnastică. Face și lungi și dese

O amintire dragă lui Ioachim

plimbări pe afară, prin uriașa grădină a spitalului. Vorbește cu o nerăbdare greu de stăvilit, de ziua — foarte apropiată — cînd va părăsi spitalul. Medicii recomandă calm, răbdare, aceeași încredere ca și pînă acum în tratamentul prescris, eventual și un nou examen oftalmologic la o clinică peste hotare; iată punctele viitorului „antrenament" medical al lui Ioachim și noi i le reamintim tocmai spre a le efectua cu aceeași conștiinciozitate și bun moral ca și pînă acum. La capătul acestei noi etape va întîlni restabilirea completă

Și tot prin răbdare și totală dedicare a programului de reeducare generală, poate nu va fi chiar așa de depărtată ziua cînd **Ioachim Popescu** va reintra în posesia tricoului cu nr. 2 al lui F.C. Argeș.

Eftimie IONESCU

P.S. Cazul **Ioachim Popescu** ne dă ocazia să întrebăm : oare nu ar fi bine ca F.R.F. și cluburile să interzică jucătorilor de Divizia A conducerea automobilului ?

— ef. i. —

INTERVIU OCAZIONAL CU DOI FOȘTI (ȘI, PROBABIL, VIITORI) „TUNARI"

Zi de februarie. Pe Calea Victoriei în jos, printre zeci de pietoni, doi tineri veseli sînt rapid reperați de trecători. Și nu pentru că ar avea ceva excentric, ceva cu totul deosebit în ținuta lor. Pur și simplu pentru că, așa cum lumea îi recunoaște imediat pe artiști, de exemplu, obișnuiții plimbărilor pe această frumoasă arteră a orașului, și cei doi tineri sînt binecunoscuți de foarte multă lume. Frățilă *și* Naghi. *Două nume care în fotbalul nostru au însemnat pînă mai ieri... foarte multe goluri. Iar golurile, momentele cele mai emoționante ale meciurilor, se reține odată cu autorii lor ; multe meciuri rămîn în memoria noastră la modul* „da, îmi aduc aminte, în jocul acela au marcat Constantin și Frățilă..."

Lesne de bănuit că pe cei doi, la cîteva clipe după ce i-am văzut, i-am „acroșat" din mers. Prima întrebare s-a referit, așa ghicit, la veselia lor atît de manifestă. Mi-a răspuns Naghi :

— Venim amîndoi de la nea Mitică *(n.a. — binecunoscutul medic sportiv Dumitru Tomescu)* ; radiografia lui Titi a ieșit formidabilă.

— Zău, Frățilă ?

— Zău. Pînă mi-a „citit-o" nea Mitică am avut niște emoții grozave. După aceea, îmi venea să sar cîte trei trepte deodată...

— Sper că nu le-ai sărit totuși.

— Nu, bineînțeles. Nu puteam risca. Bruscul meu divorț de lumea stadioanelor a fost cea mai grea încercare din viața mea. Mă zbăteam noaptea în pat, mă visam marcînd și mă trezeam singur, cu un picior greu ca piatra... În aceste șase luni scurse de la accidentul meu, am meditat adînc asupra situației noastre, a fotbaliștilor. În zilele de glorie (ca să numesc așa perioadele în care jocul îmi mergea, cînd dădeam goluri multe, cum a fost, de exemplu, meciul cu Elveția, de la București, cînd am marcat trei) mă „ascundeam" de lume cînd ieșeam pe stradă. Cînd dispari însă o vreme din teren, îți dai seama cît de efemere sînt toate...

— Am auzit că ți-ai reluat mai de multă vreme activitatea „neoficială" de reacomodare ?

— Într-adevăr. Lipsa mingii aproape că m-a înnebunit. La Călimănești, doctorul mi-a permis șase ore de antrenament dozat. Eu făceam 12. 6 la sală și 6 pe teren. Am participat chiar și la vreo 4—5 miuțe. Ba am și marcat vreo șapte goluri. Vă închipuiți. Am marcat din nou goluri !...

— Așadar, tot golul...

— Adică golurile. Vreau să mai marchez o...căruță de goluri.

— Știi că în lumea fotbalului n-ai fi primul jucător al cărui „come-back" este remarcabil ?

— Știu. Cît am stat la pat, am citit tot despre Bobrov, Kucera, Cisovski, Fontaine, Seeler...

Naghi, *care în tot timpul acestui dialog a tăcut, a intervenit în acest punct al discuției :*

— Să știți că și la mine se va produce un „come-back". Deși n-am dispărut fizic din teren, eclipsa mea de formă din această toamnă a fost totală. Vreau să revin și eu în actualitate... De altfel, am, în total, un adevărat „decalog" de dorințe. Așadar... 2) doresc să joc, să „prind" de la începutul returului echipa ; 3) doresc să înscriu cel puțin 10 goluri în retur ; 4) doresc să nu mai ies din echipă ; 5) doresc să-mi întemeiez o familie ; 6) doresc să muncesc cît trei la antrenamente ; 7) doresc (și această dorință va fi o realitate) să duc o viață sportivă exemplară ; 8) doresc să bat din nou la poarta loturilor naționale ; 9) doresc să contribui la saltul echipei mele, Dinamo București, la locurile de onoare ale clasamentului ; 10) doresc să redevin... Naghi.

Despărțindu-mă de cei doi fotbaliști, am preluat ultima idee a lui Naghi *și le-am urat din toată inima celor doi tineri fotbaliști să REDEVINĂ cît mai curînd...* Frățilă *și* Naghi, *așa cum i-a păstrat memoria miilor de suporteri ai celor doi talentați „tunari".*

Marius POPESCU

Aspect din meciul amical de duminică, dintre Progresul și Petrolul (1—2). În prim plan, Mateianu

Foto : Virgil ENESCU